

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Negotiationis
Spiritualis Industriis

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066367

Industria IV. Actiones nostræ Intentione variorum Finium compatibilium
fæcundandæ, & non unus ex eis fructus (ut vulgò fieri à bonis etiam solet)
decerpendus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45372

Quæ in hac Industriâ explicandâ tradidimus, ad eum præcipue fructum nobis pariendum conducent, ut in Exercitiis nostris Spiritualibus, securè, discreteque progrediamur, tum ut cum facilitate, immo & cum celeritate in eis proficiamus. Etsi enim videtur hic esse modus lentior; & per modicos veluti questus opes Spirituales corraderem; est tamen longè velocior opposito agendi modo. Celerius certè is currit, qui lento quidem, at æquali, & continuato ad finem usque viæ cursu currit, quam is, qui initio quidem festinavit, sed ipsâ festinatione fatigatus decursu desistere ob virium ad pergendum defectum coactus est. Ille enim tandem ad finem viæ perveniet: iste autem, finem itineris nunquam attinget. Sat citò si qui sat bene. Sed non sat bene, neque sat citò qui nunquam.

INDUSTRIA IV.

*Actiones nostræ Intentione variorum Finium
compatibilium fecundandæ, & non unus ex eis
fructus (ut vulgo fieri à bonis etiam
solet) decerpens.*

EA est tum Divinæ mentis liberalitas, tum actionum nostrarum, ut ita dicam, tractabilitas; ut per unam actionem nostram (dummodo non malam ex se) ad multos fines applicare possumus, consequenterque multos effectus & fructus unius operis consequi Deo non tantum manum suam non arctante, sed immo etiam liberalitate suâ divinâ planè dilatante. Non comprehendam hac Industriâ totum, quidquid eâ includi pos-

30 *Industria Negotiationis*

di posset: aliis id Industriis reservabo explicandum: hictantum exponam, quos ad fines, & ex quibus rationibus possit una eadem actio applicari, non absque utilitate & profectu animae.

Possimus igitur actione nostrâ qualibet, 1. Deum laudare atque exaltare. 2. Possimus imitari eundem. 3. Possimus gratias agere eidem. 4. Immolare nos & dedicare seu offerre ac donare eidem. 5. Mereri bona tum spiritualia, tum temporalia. 6. Impetrare seu nobis, seu aliis. 7. Satisfacere pro nobis ac aliis. 8. Satispati pro nobis ac aliis pro futuræ vel præsentis vitæ peccatis. Rursum possimus similiter qualibet actione nostrâ, nihil præjudicando proximè positis, laudare, honorare Christum, B. Virginem, Sanctissimos omnes & certos. Imitari eosdem, agere iisdem gratias, ornare & adjuvare actiones nostras meritis, gratiis, precibus illorum: easque efficaciores reddere ad impetrandum, ad satisfaciendum & satispatiendum. Possimus reddere gratiores gustui divino per eadem merita & gratias atque preces, Christi, Dei Matris & Sanctorum.

47.

Mitto alia interim, aliis industriis, ut prædicti explicanda. hæc quæ attuli ostendere possunt, quantas utilitates ex nostrâ qualibet actione percipere possemus, si actionibus nostris uti sciremus. quantis è contra commodis privamur, dum actionibus nostris, non ita prout possemus, utimur: quantis item in tenebris versentur illi, qui nimis multum se facere, nimis diligentes esse negotiatores spirituales putant, si actiones suas bonas, bonâve intentione actuali vel virtuali facere laborant. Etsi enim hi male non faciunt,

fisc

Nec in eo, quod faciunt, reprehendendi sunt, non tamen ideo, quia hoc faciunt, jam diligentes plane omni ex parte censendi sunt. Cuardum potius, ut aperire oculos velint, & ad thesauros quos in suis actionibus latentes habent quosque sine fructu sibi perire sinunt, & quos exiguo labore eruere, atque suos pro omni aeternitate reddere possent, aliquando adverte, & veternum excutere & ignorantiam ab animo abstergere. Quotus enim quisque est, qui cum aliquid facit, non est bene contentus opus suum ad Dei laudem dirigere, vel illud pro suis peccatis offerre, vel per illud, aliquid à Deo impetrare, ita quidem ut de eodem opere ad alios usus dirigendo nihil cogitet?

Atque certum est, posse unum opus bonum ad multos fines dirigi, & fines illos per illud, obtineri sine impedimento mutuo illorum finium. v.g. potest uno jejunio & Deus laudari, & Christus imitatione exprimi, & B. Virgo honorari, & Sanctus ille vel ille coli, & obedire præcepto Ecclesiæ & satisfieri pro animabus in purgatorio, & obtineri Indulgentia, & impetrari aliquid Ecclesiæ, nobis, aliis, & meritum gratiæ haberi, & sobrietatis Virtus augeri, & caro mortificari, atque spiritui subdi, & expiari poena peccatis debita & aliquid temporale impetrari, si Deo ita videatur. Hæc omnia unico jejunandi actu possunt obtineri; neque unus finis alterum impedit, immo etiam adjuvabit. Hic jam judicandum relinquo, si quis jejunium suum offerat ad solam Dei gloriam, vel ad solam satisfactionem pro peccato de aliis finibus nihil cogitet; sitne ille reliquis istis jam enumeratis commodis Spiritua-

ritualibus privatus nec nē. Negari non potest privatum esse: Quoniam supponimus intenta ab illo in opere jejunii non fuisse. quod autem quis non intendit seu non vult id promereri non potest, in præsenti præcipue materiâ. Si igitur privatus est commodis, quæ habere solâ Voluntatis intentione seu actûs applicatione potuisset, nunquid hoc paryam jacturam homo Spirituialis, & diligens negotiator reputabit? minimè verò.

Quid igitur faciendum? hoc, quodjam ex dictis colligi facilè potest, ut opera nostra omnia & singula, majoris præsertim momenti, illâ finium jam explicatorum varietate imbuantur à nobis; sitque id quotidianum, ac si fieri potest, sœpius in die frequentatum exercitium, istiusmodi applicationem finium ad opera nostra facere, & quasi extensionem quandam operibus, cuius sunt capacia, addere; extensionem, inquam, in valore, non in duratione, aut in aliquâ alia ratione.

Quod autem dixi faciendum operibus seu actionibus, hoc ipsum faciendum censeo passionibus sive molestiis (animi vel corporis) quæ le nobis nunquam non ingerunt, etiam non advertentibus; & has enim eodem modo condire superdictis finibus possumus, simulque ad lucrativis nostris parienda, fœcundiores facere. Operæ pretium puto fore, paradigma & praxim hujus Industriæ ob oculos hoc loco ponere iis, qui eam Industriam servare, & ad praxeos hujus normam, suas sibi confidere volent. Est igitur praxis ac paradigma hujusmodi.

Valoris

Valoris Actionum & Passionum nostrarum extensio sive applicatio. Per omnes & singulas actiones de passiones totius vitae meae, quas omnes nunc voluntarie accepto de manu Dei.

I. Volo Laudare, significare, adorare; amare & revereri Sanctissimam Trinitatem, Deum Patrem, Filium, & Spiritum S. JESUM Christum Deum, Dominum ac Redemptorem meum. Pretiosissimam Dei Parentem VIRGINEM MARIAM. Santos omnes Angelos & homines, ac nominatim N. N.

II. Volo Imitari quam perfectissime omnibus & in omnibus, Sanctissimam Trinitatem, JESUM Christum, præcipue pro me passum, contemptum, stultum reputatum, Pretiosissimam PARENTEM. Santos omnes.

III. Volo Agere Gratias Sanctissimæ Trinitati, ex cuius Gratiâ : JESU Christo, ex cuius merito, Sanctissimæ Virgini, Sanctisque omnibus, ex quorum precibus illa facio ac patior.

IV. Volo mihi mereri Gratiam sanctificantem. Gloriam & vitam æternam. Remissionem peccatorum quæ nunc retracto, & pœnarum quas merui. Totum id, quod divina Voluntas vult. Augmentum Charitatis & Virtutum omnium. Benedictionem in officiis necessitatibusque meis.

V. Volo impetrare mihi & Amicis & Eccl. Gratias actuales, frequentes, efficaces, finales. Gratias sanctificantes. Gratias gratis datas congrue ad salutem. Gratias proficiendi heroice in omni sanctitate statui propriâ. Auxilia in consiliis, necessitatibus, officiis. Temporalium sufficientiam. Præservationem a malis Animæ & Corporis, Perseverantiam in bono finalem.

*VI. Volo impetrare Ecclesiæ Dei, & Societas
JESU. Conservationem & pacem. Propagationem
& incrementum. Vigilantiam Pastorum. Copiam
Apostolicorum virorum. Exterminium scandalorum,
& scandalisantium, atque hostium.*

*VII. Volo satisfacere & satispati. Pro peccati
meis & pœnis eorum, quæ nunc retracto. Amico-
rum carne & spiritu. Pro pœnis peccatorum, alie-
norum, Superiorum, & subditorum. Pro pœnis ani-
marum in Purgatorio. Inimicorum.*

*VIII. Volo Omnes & singulas & me per omnes
ac singulas Sacrificium & holocaustum Deo facere.*

*Omnia ex Voluntate mea deliberata; omnia pro
hoc, & pro omni reliquo vita meæ mortisque mo-
mento, omnia ad gustum & gloriam Voluntatis Da-
eternæ, meæ suavissimæ ac semper adorandæ Spon-
sa.*

*In unione Sanctissimæ JESU Christi in mundo con-
versationis: nec non Pretiosissimæ Parentis.*

*In unione meritorum & Oratione JESU Chri-
sti, Pretiosissimæ Parentis, & Sanctorum omnium.*

30.

Hactenùs promissum Paradigma, cui addere
aut detrahere poterit qui volet, quidquid voleat.
Ac erit forsan non nemo qui dicet videri fibiju-
storum opera, atque afflictiones, etiam si non
ita expressim ac minutim DEO offerantur, nec
ad prædictos fines offerantur, neque istæ omnes
rationes in iis reperiri possibiles specificè recen-
seantur; posse tamen aliquid eorum finium
consequi, utilitatemque animæ sine hac curâ tam
exactâ proferre, ac proinde, curam hanc indu-
striamque, minus necessariam esse. Sic senti-
enti, ut contradicere nolim, ut aliquid permit-
tere etiam possim, omnia tamen non possum
cum profectò certum sit, ad pleraque dictorum
open-

opera passionesque nostras, sive justorum, extendi naturâ suâ, sive voluntariâ expressâ vel implicitâ (quæ tamen in expressa & explicitâ actualique fundetur) intentione atque applicatione, ut proinde dici non possit, hanc curam inutilem, & hujus Industriæ usum non necessarium esse.

Cuilibet (ut aliâs dixi) in suo sensu abundare, per me licet. hæc non scribuntur, non proponuntur nolentibus sed volentibus. Non est etiam abbreviata manus Domini, ut non possit alios aliis Industriis, longe, quâm hæ sunt à nobis propositæ aut proponendæ melioribus, ad metam perfectionis deducere: nam si de uno scriptum est justo; *justum deduxit Dominus per vias rectas;* quanto id verius est de Justorum multitudine, è quibus, audeo dicere nemo est, qui eâdem cum altero aliquo ducatur viâ ad perfectionem; sed tanta sit varietas justorum in Spíritu, quanta est varietas hominum in vultu. Pertinet hoc enim ad divitias Bonitatis, & ad thesauros Sapientiæ perfectionisque divinæ: ut sicut stella à stellâ differt in claritate, ita & perfectio alia atque alia sit omnium & singulorum, impletaturq; illud Psalmi de Ecclesia Dei; *Astitit Reginâ à Dextris tuis circumambiâ varietatibus.* Quocirca utendi Industriis istis, penes unumquemque jus esto. Si alicubi à vero & recto aberro, corrigat me: Si autem aliquid de bonis Domini mei, verum rectumque suadeo; dominum audit & sequatur, non me. Atque quod hujus præsentis Industriæ occasione nunc dixi, id ratione omnium aliarum, dictum esse cupio.

31.

Ps. 44. 15.